DOMSTOLENS DOM
28. marts 1985*

I sag 275/83

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Joseph Griesmar, som befuldmægtiget, bistået af advokat Francis Herbert, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Manfred Beschel, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen,

sagsøger,

mod

kongeriget Belgien, ved udenrigsministeren, repræsenteret af Robert Hoebaer, direktør i udenrigsministeriet, ministeriet for udenrigshandel og for udviklingssamarbejde, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Belgiens ambassade, 4, rue des Girondins,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det statueres, at kongeriget Belgien ved at foretage tilbageholdelse af bidrag i alderspensioner og efterladtepensioner, der tilkommer EF-borgere, der er bosat i en anden medlemsstat end Belgien, har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det, dels i henhold til artikel 33 i forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366), dels i henhold til EØF-traktatens artikel 5,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene G. Bosco og C. Kakouris, dommerne T. Koopmans, U. Everling, Y. Galmot og R. Joliet,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: P. Heim

**

afsagt følgende

* Processprog: Fransk.
** og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 6. februar 1985,

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 16. december 1983, har Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i henhold til EØF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det statueres, at kongeriget Belgien har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det, dels i henhold til artikel 33 i forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366), dels i henhold til EØF-traktatens artikel 5.

2 Artikel 33 i forordning nr. 1408/71, som ændret ved Rådets forordning nr. 2864/72 af 19. december 1972 (EFT 1972 (31. december), s. 12), bestemmer:

»Den institution i en medlemsstat, som det påhviler at udbetale en pension eller rente, og som efter den lovgivning, der gælder for institutionen, skal tilbageholde bidrag, der påhviler pensionisten eller rentemodtageren til dækning af ydelser ved sygdom og moderskab, er berettiget til at foretage sådanne tilbageholdelser, beregnet i overensstemmelse med den pågældende lovgivning, i den pension eller rente, som institutionen er pligtig at udbetale, for så vidt en institution i den nævnte medlemsstat skal bære udgifterne ved de ydelser, der er udredet i medfør af artiklerne 27, 28, 28 a, 29, 31 og 32«.

3 Af denne bestemmelse fremgår, at en institution i en medlemsstat kun kan tilbageholde sådanne pensionsbidrag for de forsikrede personer, der til gengæld herfor oppebærer ydelser ved sygdom eller moderskab, fra den institution, der i vedkommende medlemsstat er kompetent hertil. Sådanne tilbageholdelser kan derimod ikke foretages, når udgifterne til de omhandlede ydelser ikke skal bæres af en institution i vedkommende medlemsstat. Dette sidste gælder forsikrede personer, der er bosat i en anden medlemsstat, og som på grund af denne bopæl i henhold til artiklerne 27-32 i forordning nr. 1408/71 har krav på ydelser fra den kompetente institution i sidstnævnte medlemsstat.

4 Kommissionen har under denne sag gjort gældende, at belgisk lovgivning strider mod artikel 33 i forordning nr. 1408/71, idet den foreskriver, at der skal ske tilbageholdelse af bidrag i medfør af nævnte bestemmelse også i tilfælde, hvor vedkommende forsikrede personer er bosat i en anden medlemsstat end Belgien og derfor oppebærer ydelser, der udbetales af de kompetente institutioner i bopælsmedlemsstaten.

5 Den pågældende belgiske lovgivning, nemlig artikel 121, stk. 10, i lov af 9. august 1963 om indførelsen og udformningen af en obligatorisk syge- og invaliditetsforsikringsordning (Moniteur belge af 1. og 2. november 1963, s. 10555), som ændret ved artikel 161 i finansloven af 8. august 1980 (Moniteur belge af 15. august 1980, s. 9463), bestemmer, at der med virkning fra 1. oktober 1980, skal foretages

»en tilbageholdelse... i alderspensioner og efterladtepensioner, der efter loven kommer til udbetaling, eller i ydelser af enhver art med samme formål som og til supplering af sådanne pensioner ... Tilbageholdelse foretages af den ydelsespligtige institution ved hver udbetaling af ydelser, og denne institution hæfter for det tilbageholdte beløb. Dette indbetales til institut national d'assurance maladie-invalidité inden en måned efter tilbageholdelsens dato«.

6 Den belgiske regering har ikke bestridt, at den citerede bestemmelse også finder anvendelse på forsikrede, der er bosat i en anden medlemsstat end Belgien, og at bestemmelsen for så vidt er i strid med artikel 33 i forordning nr. 1408/71. Den har uden herved at formulere noget anbringende oplyst, at den vil træffe foranstaltninger for at bringe lovgivningen i overensstemmelse med fællesskabsretten.

7 Den belgiske regering har nærmere oplyst, at den først havde påtænkt at ændre den omhandlede lovgivning ad administrativ vej på grundlag af lov af 6. juli 1983, der indeholder en bemyndigelse til kongen. Denne fremgangsmåde blev imidlertid

opgivet efter at det havde vist sig, at de nødvendige ændringer ikke kunne gennemføres i henhold til nævnte lov. Regeringen besluttede derefter at bringe de nationale bestemmelser i overensstemmelse med fællesskabsretten på to måder. For det første blev det pålagt de institutioner, der udbetaler pensionerne, at ophøre med at foretage de omhandlede tilbageholdelser for forsikrede med bopæl i en anden medlemsstat. For det andet skulle der hurtigst muligt fremsættes et forslag til lov, ved hvilken der som en undtagelse fra den treårige forældelse, der gælder på det sociale område, gives de berørte personer mulighed for for tidsrummet efter den 1. oktober 1980, hvor de omhandlede bestemmelser trådte i kraft, at kræve de i strid med artikel 33 i forordning nr. 1408/71 tilbageholdte beløb tilbagebetalt.

8 Det fremgår af den belgiske regerings egne indlæg, at den omhandlede lovgivning ikke i sin nugældende udformning opfylder de krav, der stilles efter fællesskabsretten.

9 Den belgiske regering har forklaret, at forsinkelsen med at bringe reglerne i overensstemmelse med artikel 33 i forordning nr. 1408/71 skyldes vanskeligheder såvel med hensyn til valg af som udformning af passende regler.

10 Dette argument kan ikke anerkendes. Ifølge Domstolens faste praksis kan en medlemsstat ikke henvise til bestemmelser, praksis eller forhold i sin interne retsorden som begrundelse for, at den ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten.

11 Af de anførte grunde må det fastslås, at kongeriget Belgien ved at foretage tilbageholdelse af bidrag i de efter lovgivningen udbetalte alders- og efterladtepensioner til EF-borgere, der er bosat i en anden medlemsstat, har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-traktaten.

Sagens omkostninger

12 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgte har tabt sagen og bør derfor tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Kongeriget Belgien har ved at foretage tilbageholdelse af bidrag i de efter lovgivningen udbetalte alders- og efterladtepensioner til EF-borgere, der er bosat i en anden medlemsstat, undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-traktaten.**

2) **Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.**

Mackenzie Stuart Bosco Kakouris

Koopmans Everling Galmot Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. marts 1985.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident